

<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2075-20#Text>

3. On the protection of personal data: Law of Ukraine. (2010). URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2297-17#Text>

4. Hibnick, E. (2014). What is Legal Tech? Wayback Machine home page. URL :

<https://web.archive.org/web/20170125000221/http://www.thelawinsider.com/insider-news/what-is-legal-tech/>

4. Draft Law on Virtual Assets. (2020). URL: <https://itd.rada.gov.ua/billInfo/Bills/Card/2698>

5. Ivanov, V. (2022). The main trends of the LegalTech industry during the war in Ukraine. URL : <https://www.epravda.com.ua/rus/columns/2022/09/15/691521/>

6. Kluwer, W. (2021). EI informe Future Ready Lawyer. URL : <https://www.wolterskluwer.com/es-es/know/future-ready-lawyer-2021>

7. Zyhrii, O., Trufanova, Yu., Parashchuk, L., Sampara, N., Tsvigun, I. (2023) Law and technology: The impact of innovations on the legal system and its regulation. *Social and Legal Studios*. Volume 6, Issue 4, P. 267 - 275
URL: <https://www.scopus.com/record/display.uri?eid=2-s2.0-85184422162&origin=resultslist&zone=contextBox>

УДК 342.721

Колесніков А. П.

к.е.н., доцент, доцент кафедри безпеки та правоохоронної діяльності, Західноукраїнський національний університет

ОСОБЛИВОСТІ ЗАХИСТУ ПЕРСОНАЛЬНИХ ДАНИХ СУБ'ЄКТІВ СУДОВОЇ ВЛАДИ

Питання поводження з персональними даними суб'єктів судової влади є надзвичайно важливим та вимагає ретельного підходу з огляду на необхідність забезпечення балансу між правом на приватність і принципом відкритості діяльності органів державної влади. З одного боку, особи, які обіймають публічні посади, мають усвідомлювати, що їхній особливий статус передбачає певний рівень публічності та, відповідно, меншу сферу приватного життя. З іншого боку, це не означає, що їхні персональні дані можуть використовуватися та поширюватися безконтрольно.

Конституційний Суд України у своєму рішенні від 20 січня 2012 року визначив, що публічний характер органів державної влади та їхніх посадових осіб вимагає оприлюднення певної інформації для формування громадської довіри та підтримки авторитету влади. Водночас, персональні дані можуть стосуватися не лише самих посадовців, а й членів їхніх сімей, яким Конституція гарантує право на невтручання в особисте та сімейне життя. Отже, у кожному

конкретному випадку необхідно знаходити баланс і вирішувати, коли поширення персональних даних має суспільний інтерес, а коли це може порушувати права людини [1].

Персональні дані суддів та працівників судів можуть включати чутливу інформацію, таку як дані про походження, політичні чи релігійні переконання, стан здоров'я тощо. Розголошення такої інформації може створити загрозу їхній безпеці, незалежності та неупередженості під час здійснення правосуддя. Тому, важливо забезпечити належний захист такої інформації від несанкціонованого доступу, витоку чи зловживань.

Законодавство України встановлює певні вимоги та обмеження щодо оприлюднення персональних даних суб'єктів судової влади. Зокрема, не належать до інформації з обмеженим доступом персональні дані фізичної особи, яка претендує зайняти чи займає виборну посаду, або посаду державного службовця першої категорії, за винятком даних, визначених законом як конфіденційні. Водночас, персональні дані членів сімей суддів та працівників судів, як правило, підлягають захисту від незаконного розголошення.

Також, Законодавство України передбачає, що не належать до конфіденційної інформації декларації про доходи осіб, які претендують на зайняття чи займають посади в органах судової влади, а також їхні персональні дані, за винятком інформації, визначеної законом як інформація з обмеженим доступом. Тобто певний обсяг персональних даних посадових осіб має бути публічним з метою забезпечення прозорості та підзвітності влади.

Разом з тим, обробка персональних даних суб'єктів владних повноважень, як і будь-яких інших фізичних осіб, має здійснюватися з дотриманням низки принципів та вимог законодавства про захист персональних даних. Органи влади повинні мати чітко визначені та обґрунтовані цілі обробки таких даних, а також встановлені процедури їх збору, зберігання, використання, знищення тощо. Потрібно чітко розмежовувати загальні персональні дані та ті, що належать до особливої категорії, адже останні потребують додаткових заходів безпеки. Суди повинні оприлюднювати достатній обсяг інформації про свою діяльність та рішення, щоб громадськість могла здійснювати належний контроль за їхньою роботою. Водночас, така інформація має бути деперсоналізована з метою захисту персональних даних учасників процесів та інших осіб, які не є суб'єктами судової влади.

Важливо також забезпечити належний контроль за доступом до персональних даних суб'єктів судової влади, щоб унеможливити їх несанкціоноване чи протиправне використання. Кожна посадова особа, що працює з персональними даними, повинна мати відповідні повноваження, визначені внутрішніми актами органу влади.

Таким чином, персональні дані суб'єктів судової влади є специфічною категорією інформації, яка потребує збалансованого підходу в питаннях її обробки та захисту. Дотримуючись принципів законності, обґрунтованості цілей, міри необхідності й пропорційності, органи державної влади мають забезпечити прозорість своєї діяльності, не порушуючи при цьому право на приватність посадових осіб та членів їхніх сімей. Лише комплексні заходи організаційного, технічного та правового характеру здатні забезпечити належний рівень захисту конфіденційних даних, не порушуючи при цьому

принципи відкритості та підзвітності судової системи.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Рішення Конституційного Суду України у справі за конституційним поданням Жашківської районної ради Черкаської області щодо офіційного тлумачення положень частин першої, другої статті 32, частин другої, третьої статті 34 Конституції України. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/v002p710-12>

УДК 342.9

Кузь Т. В.

*викладач кафедри адміністративного
права та судочинства,
Західноукраїнський національний університет*

Присяжнюк М. О.

*викладач кафедри адміністративного
права та судочинства,
Західноукраїнський національний університет*

ОКРЕМІ ПИТАННЯ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРИНЦИПІВ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ПРОЦЕДУРИ

З метою утвердження принципів сервісної держави, забезпечення впровадження євроінтеграційних процесів, а також захисту прав та законних інтересів приватних осіб у відносинах з органами публічного адміністрування, підвищення ефективності діяльності цих органів та сприяння обмеженню проявів бюрократизму й корупції з боку державних службовців, важливим є впровадження принципів адміністративної процедури в практичну діяльність усіх суб'єктів владних повноважень. Завдяки дотриманню принципів, як основоположних засад, можна забезпечити правовий механізм їх належної взаємодії з приватними особами.

Система принципів адміністративної процедури визначена в статті 4 Закону України «Про адміністративну процедуру» [1]. Аналізуючи їх, можемо дійти висновку, що вона формується на основі «загальних» та «спеціальних» принципів.

Н. Л. Губерська, до загальних принципів відносить ті, що «мають фундаментальне значення для закріплення і регулювання усієї процедурної діяльності в державі» [2, с. 48]. Сюди належать принцип верховенства права, рівності перед законом та відкритості.

До числа спеціальних принципів на думку Ю. М. Фролова можна віднести ті, що «стосуються власне процедурної діяльності і відповідають сучасним європейським та світовим стандартам в галузі адміністративного права» [3, с.